

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Hymni Sacri In Usum Scholæ Oldenburgensis. Ad Studium
Pietatis**

Goetjen, Johann Konrad

Oldenburgi, [1730?]

VD18 90652878

XIII. Pro remissione peccatorum & poenarum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-19291

Cras forte pallet ac jacet.
 Impoenitens hinc si migras,
 Fauces adis orci nigras.

Da Christe, da sub hunc diem
 Contritus ut te visitem,
 Agamque poenitentiam,
 Me mors trucidet antequam,
 Ut nunc, ut omni tempore,
 Hinc si paratus cedere.

XIII.

Pro remissione peccatorum
 & poenarum.

Mel. Allein zu dir Herr Jesu Christ.

IN unico te, Christe mi,
 Stat fixa spes salutis,
 Novi Patronum quem mihi,
 Cunctis in orbe mutis.
 Non ordium sospitantem,
 Non terra me liberantem
 Tulit periculis uspiam,
 In te meam supplex loco fiduciam.
 2. Culpæ gravant cor pondera
 Et lancinant pavore
 Vinctum quibus me libera,
 Diræ necis dolore,

Et

Et dic satis te faventi
 Fecisse pro me PARENTI.
 Sic fasce liber criminum ero, ratum
 Fac JHOVAH promissum tuum.
 3. Veram mihi dona fidem,
 Christo mero favore,
 Devotus ut dulcedinem
 Spectem tui timore,
 Præ singulis te colendo,
 Fratresque ceu me fovendo:
 In fine vitæ copiis, præsto tuis
 Dolos retunde Dæmonis.
 4. Sit laus in excelso throno
 Omnis boni parenti,
 Et Filio dulcissimo,
 Nos usque protegenti,
 Et Flatui glorioso,
 Favore qui gratioso
 Det, simus acceptissimi hic temporis,
 Post absque fine seculi.

2.

Mel. Ach Gott und Herr.

A H mi Deus!
 Quantum scelus
 Mentem meam molestat,
 Nam nil opis

Au.

Angustiis

Isthoc in orbe restat.

2. Ad ultimas

Licet plagas

Mundi patentis irem:

Quærens meis

Finem malis

Hunc nullus invenirem,

3. Te, te peto,

Mihi reo

Dimitte perpatratum,

Iram leva:

Me libera,

Propterque perque gnatum,

4. Quod si ratum,

Nefas meum,

Ut poena consequatur ;

Ah hic seca !

Illic bea !

Hic omne fac luatur,

5. Patientiam:

Faventiam,

Cor obsequensque præsta,

Ne coelicum

Perdam bonum,

Cohorte cum scelesta-

6. Me ducito
 Nutu tuo !
 Stat cuncta sustinere,
 Super polo,
 Vultu tuo
 Ne me finas carere.

7. Iesu, meum
 Solatium,
 Si cogor hinc migrare;
 Tuam manum,
 Hunc spiritum
 Fac perpetim beare !

8. Sed interim
 Me perpetim
 Flatu tuo gubernas,
 Quo prævio
 Cum gaudio
 Tempepetam superna.

3.

Mel. Wend ab deinen Zorn / lieber.

Aufer immensam, Deus, aufer iram,
 Et cruentatum cohibe flagellum,
 Nec scelus nostrum properes ad æ-
 quam

Pendere lancem,
 Si luant justam mala nostra poenam,
 Quis potest tantas tolerare plagas.

Hoc ratum quo sit, facias, precamur,
 Omnibus nobis, residens Olympo,
 Qui Deus semper dominaris orbi
 Trinus & unus.

XIV.

Pro vita Christiano digna.

Mel. Ich ruff zu dir Herr Jesu Christ.

TE Christe supplex invoco,
 Audi, precor, querentem.

Ne spe cadam, te turbido
 Nunc exhibe faventem.

Notum tibi recta via
 Da semper ambulare,
 Ac mea re

Me proximo tua
 Adjura commodare.

Quin porro quid Deus peto,
 Præstare te valentem,
 Ne nempe confundar, dato
 Spem temet intuentem,
 In fine vitæ maxime
 Vitam fideprehendam,
 Nec merendam
 Factis putem,
 Styge alias perenne flendam.

. Ve.